

[Inger Stilling Pedersen]

hvordan de var inde i tingene på en ganske anderledes måde end de øvrige elever.

Jeg tror, vi forsømmer oplæringen til at færdes i naturen, og så skal man selvfølgelig give god orientering om, hvad der findes de lokale steder, hvilke muligheder der er, det er klart. Man kan godt reklamere. Jeg synes, at det materiale, skovstyrelsen udgiver om skovvandring osv., er særdeles udmærket og fornuftigt at have i bilen. At nedsætte nye råd og lave en hel masse ting er inderlig overflødig, men jeg kunne godt tænke mig, at vi opdragede noget mere til at færdes i naturen. Vi kunne måske bede radio og ikke mindst TV om at give os inspiration til at komme ud og opleve de spændende steder. Kunne vi gøre det, tror jeg vi var nået langt, for vi er nok enige om, at vi virkelig har et dejligt land, hvor det er meget vigtigt, at vi bevarer det værdifulde, og hvor vi lærer mennesker at færdes i naturen og at have respekt for naturen.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet mener, at vi i forvejen har alt for megen regulering og planlægning på alle mulige områder. Derfor afviser vi naturligvis dette forslag, som vil medføre endnu mere unødvendig regulering og planlægning.

Noget helt andet er, at hvis man er glad for naturen, så skal man ikke hoppe på sådan noget som det, der her bliver foreslået, at lave naturparker. Det er unaturligt, og det vil være med til at ødelægge de naturområder, vi har i dag, og som er nævnt i forslaget. Alt i alt er det efter fremskridtspartiets opfattelse et meget dårligt forslag.

Løvig Simonsen (S):

Må jeg først have lov til at sige tak for en rimeligt velvillig behandling til dem af deltagerne i debatten, der endnu er til stede i salen, først og fremmest til miljøministeren.

Vi var godt klar over, da vi kom med dette forslag, at man ville spørge: hvad er nu dette for noget? Når man ser tilbage på, at vi har haft en debat om naturgenopretning, de radikales forslag, at vi har haft en debat om prioritering inden for miljøministeriet, og at vi også har haft en debat om marginaljorder, vil man nok kunne se ved at læse disse debatter igennem, at der køres ligesom en stren-

get igennem et system uden at se på tværs af tingene. Det er faktisk det, vi har prøvet på at gøre, da vi lavede dette forslag om danske naturparker.

Jeg kan også godt forestille mig, at nogle har tænkt: ja men er det nu sådan, at vi skal til at hegne store dele af Danmark ind? Det er slet ikke det, der er tilfældet. Nej, det, vi ønsker, er selvfølgelig at sætte de naturområder, vi i dag har, og hvoraf en del er fredede, ind i en større sammenhæng.

Nu vil jeg gerne vende mig til miljøministerens hjemegn – for dér har jeg været ovre for nylig – for at anskueliggøre, hvad jeg mener.

Vi har fredet Ringkøbing Fjord, og det var en lidt lang proces, men det lykkedes i hvert tilfælde, ikke sådan, at alle var hundrede procent tilfredse, men sådan, at man fik plads til det beskyttende og også fik plads til nogle friluftaktiviteter. Men uden for det store område ligger der et stort bagland, som også rummer nogle ting, der hører med i den historie. Det kan være stationsbyen. Det kan være en gammel mølle. Det kan være Falen Kro. Ved at tage disse ind i en helhed bliver det område, vi taler om her, ikke kun et stykke »fredet« område, hvor der er åben adgang for befolkningen; så får man hele oplevelsen med, således at Falen Kro og Bundsmølle kommer til at virke som støttepunkter i naturen, hvor der er plads dertil, også til en rimelig pris for familien, når den kommer en søndag og skal have sig en kop kaffe til 30-40 kr. Så kan man se, hvordan taterne levede, man kan se nogle udstillinger.

Jeg kan også nævne et andet eksempel, som miljøministeren også kender, nemlig da vi oprettede besøgscenteret nede ved Vidåslusen. Hvorfor gjorde vi nu det? Det var ikke for at lukke af for befolkningen, selvfølgelig var det ikke det. Det var for at åbne for befolkningen, således at man dér fik viden om og kendskab til det her område. Jeg erkender selvfølgelig, at Vadehavet er fredet, men der ligger også et bagland med de gamle værfter, som der kan være stier til, der er en del af den kulturhistorie.

Det, vi prøver at sige med dette forslag, er, at vi for det første vil samle de fredede områder i en større landskabelig sammenhæng. For det andet vil vi gerne prøve på ikke alene at sætte det ind i natursammenhæng, men også i kulturhistorisk sammenhæng, og der-